

PARAULES DE VIDA

«Feu tot allò que Ell us diga» (Jn 2,5)

En els esdeveniments de la vida pública de Jesús, Maria apareix en pocs moments, però tots ells són importants per entendre la seua missió en el pla de Déu i la seua relació amb Crist i amb tota la humanitat.

Segons l'Evangelí de sant Joan, la celebració d'unes noces a Canà de Galilea és el moment en què Jesús va realitzar el primer dels seus signes, convertint l'aigua en vi. L'evangelista interpreta aquest fet com la primera manifestació de la «glòria» de Crist, el que va provocar que els deixebles cregueren en Ell (Jn 2,11). Ens trobem, per tant, davant d'un esdeveniment solemne, perquè constitueix el començament de l'actuació salvífica de Jesús i de la revelació de la seua identitat divina, revelació que culminarà quan arribe l'hora de passar d'aquest món al Pare (Jn 13,1), morint i resuscitant per nosaltres.

En aquest moment, en el que el Fill comença a actuar, està la Mare. En el quart Evangelí, que no narra els esdeveniments del naixement i de la infància de Crist, les noces de Canà de Galilea són també el moment en què Maria apareix per primera vegada. Reapareixerà de nou en el Gòlgota, vora la creu. Sant Joan aprofita la presència de Maria en aquesta celebració per presentar-la als lectors del seu Evangelí. En les paraules i en l'actuació de la Mare de Déu s'insinua la seua missió com a cooperació a l'obra de la Redempció.

La narració del miracle concedeix protagonisme a Maria. De fet, l'evangelista indica la seua presència abans que la del Fill i els deixebles: «es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles» (Jn 2,1-2). Maria és també qui adverteix la situació delicada en què es troben els nuvis: «Com que el vi s'aca-

bava, la Mare de Jesús li diu: «No tenen vi» (Jn 2,3). Ella és qui percep la necessitat i la fa veure al seu fill. Però en aquest mode d'actuar no sols hem de veure la simple indicació d'una necessitat: la Mare li està demanant al Fill que actue per solucionar aquest problema. En aquest primer moment de l'escena, Maria apareix com la que està atenta a les necessitats d'aquells esposos i les presenta al seu fill. Però la falta de vi és signe de la necessitat de salvació que té la humanitat. Maria li està recordant a Jesús que la humanitat està necessitada que comence a actuar.

La resposta del Senyor dient-li que encara no ha arribat l'hora (Jn 2,4), tot i que és certa, perquè «l'hora» de la salvació serà la seua mort i resurrecció, no desanima a Maria que, exercint plenament

l'autoritat que com a mare té sobre el fill, diu als criats: «Feu tot allò que Ell us diga» (Jn 2,5). Aquesta actuació decidida provoca que s'avance l'hora de la manifestació messiànica de Crist. La Mare de Déu ha «forçat» a Jesús a actuar.

La meditació d'aquest esdeveniment ens ha de portar a una gran confiança en la Mare del Senyor: Ella veu les nostres necessitats, les presenta davant del seu fill i el força a actuar. Però també a pensar que les paraules dirigides als servents estan adreçades a tots nosaltres: si volem obtenir la salvació, simbolitzada en el vi nou que Jesús ens dóna, hem de fer el que Ell ens diga.

Amb la meua benedició i afecte.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Déu i el mal

El mal del món ens aclapara. En forma de gran festival del dolor entra per la finestra del televisor cada dia. Les matances de cristians, el terrorisme, els conflictes bèl·lics, la fam, les grans urbs plenes de violència, el tràfic de persones, el tràfic de blanques que ha convertit Occident en un gran prostíbul d'esclaves... Hi ha noves amenaces atòmiques, fructifica el conflicte de civilitzacions i el canvi climàtic obre tenebroses perspectives per a la humanitat del futur. Per si fos poc, el nostre mateix entorn, malgrat el rela-

tiu benestar econòmic, traspua agressivitat: ha triomfat l'individualisme, la falta de respecte, la conversió de la vida humana en un clímax d'usar i llençar. El cristià es pregunta: per què Déu permet tot això? ¿I per què permet, no ja que el mal perduri en el nostre món, sinó fins i tot que la figura de Jesucrist, que va venir per fer-se càrrec del mal de la humanitat, s'esborri de la nostra societat? No serveixen de res, les nostres pregàries? No. No en sentit instrumental. El Déu cristià no ens ajuda a nosaltres perquè resem abandonant a la desgrà-

cia els que no ho fan. Ell també resava al Pare i va ser víctima del mal.

A diferència d'altres visions religioses, el Déu cristià respecta la nostra llibertat per a fer el bé o fer el mal. La pregària no ens allibera del mal, sinó que ens acosta al bé. Traduir la fe personal en bondat és el repte. Quan pot la fe ser factor de bondat? Només quan la pregària transforma la vida del creient, igual que la presència de Crist va transformar els apòstols.

Antoni Puigverd

PALABRAS DE VIDA

«Haced lo que él os diga» (Jn 2,5)

En los acontecimientos de la vida pública de Jesús, María aparece en pocos momentos, pero todos ellos son importantes para entender su misión en el plan de Dios y su relación con Cristo y con toda la humanidad.

Según el Evangelio de san Juan, la celebración de una boda en Caná de Galilea es el momento en el que Jesús realizó el primero de sus signos, convirtiendo el agua en vino. El evangelista interpretó este hecho como la primera manifestación de la «gloria» de Cristo, lo que provocó que los discípulos creyeran en Él (Jn 2,11). Nos encontramos, por tanto, ante un acontecimiento solemne, porque constituye el comienzo de la actuación salvífica de Jesús y de la revelación de su identidad divina, revelación que culminará cuando llegue la hora de pasar de este mundo al Padre (Jn 13,1), muriendo y resucitando por nosotros.

En este momento, en el que el Hijo comienza a actuar, está la Madre. En el cuarto Evangelio, que no narra los acontecimientos del nacimiento y de la infancia de Cristo, la boda de Caná de Galilea es también el momento en el que María aparece por primera vez. Reaparecerá de nuevo en el Gólgota, junto a la cruz. San Juan aprovecha la presencia de María en esta celebración para presentarla a los lectores de su Evangelio. En las palabras y en la actuación de la Virgen se insinúa su misión como cooperación a la obra de la Redención.

La narración del milagro concede protagonismo a María. De hecho, el evangelista indica su presencia antes que la del Hijo y los discípulos: «había una boda en Caná de Galilea, y la madre de Jesús estaba allí. Jesús y sus discípulos estaban también invitados a la boda» (Jn 2,1-2). María es también quien advierte la situación delicada en la que se encuentran los novios: «Faltó el vino, y la Madre de Jesús le dice: “No tienen vino”» (Jn 2,3). Ella es quien percibe la necesidad y la hace ver a su hijo. Pero en este modo de actuar no sólo hemos de ver la simple indicación de una necesidad: la Madre le está pidiendo al Hijo que actúe para solucionar este problema. En este primer momento de la escena, María aparece como la que está atenta a las necesidades de aquellos esposos y las presenta a su hijo. Pero la falta de vino es signo de la necesidad de salvación que tiene la humanidad. María le está recordando a Jesús que la humanidad está necesitada de que comience a actuar.

La respuesta del Señor diciéndole que todavía no ha llegado la hora (Jn 2,4), aunque es cierta, porque la «hora» de la salvación será su muerte y resurrección, no desanima a María que, ejerciendo plenamente la autoridad que como madre tiene sobre el hijo, dice a los criados: «Haced lo que Él os diga» (Jn 2,5). Esta actuación decidida provoca que se adelante la hora de la manifestación mesiánica de Cristo. La Virgen ha «forzado» a Jesús a actuar.

La meditación de este acontecimiento nos debe llevar a una gran confianza en la Madre del Señor: Ella ve nuestras necesidades, las presenta ante su hijo y le fuerza a actuar. Pero también a pensar que las palabras dirigidas a los sirvientes están dirigidas a todos nosotros: si queremos obtener la salvación, simbolizada en el vino nuevo que Jesús nos da, debemos hacer lo que Él nos diga.

Con mi bendición y afecto.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

El cardenal Sistach padrí de la promoció del Col·legi Diocesà

El passat dissabte 27 de maig, el Col·legi Diocesà Sagrada Família estava de festa. El motiu era la promoció dels alumnes de 2n de batxillerat que ja cloïen la seva etapa educativa en el nostre Centre, i també la promoció d'etapa dels alumnes d'infantil, primària i secundària.

Aquest any vàrem poder comptar amb la presència del Sr. Cardenal Lluís Martínez Sistach, que ens va acompanyar en tot l'acte com a padrí de la promoció. Va ser un signe d'agraïment al Sr. Bisbe que en el seu dia va tenir Tortosa i que va unificar els Centres Bisbe Moll i Immaculada en un únic Centre, el Col·legi Diocesà Sagrada Família.

El Sr. Cardenal es va dirigir als alumnes tot explicant-los les seves vivències com a estudiant de batxillerat, els seus records i els va donar consells per tal que els po-

guessin fer servir en el seu futur. Durant l'acte se li va entregar una placa en record de l'apadrinament d'aquesta promoció i de tot el treball realitzat en la diòcesi i en el Centre durant la seva etapa com a Bisbe de Tortosa.

La festa va continuar amb les paraules dels alumnes que deixaven el Centre i amb la foto de grup de tots ells.

Els desitgem el millor a tots.

Mn. Tomàs Mor

Recés pasqual dels grups de Pregària del Pare Pius

Mensualment els grups de Pregària del Pare Pius del nostre Bisbat tenim la nostra trobada. Aquest mes de maig i dins del

temps pasqual hem fet un recés el passat dissabte dia 27 al Noviciat de les Teresianes. Una trentena de feligresos hem tingut tot el matí per meditar, compartir vivències de fe, rebre el perdó de Déu i sobretot adorar al Senyor.

Després de venerar la relíquia del mitó de sant Pius de Pietrelcina vam recollir l'ajuda econòmica que aquest mes va destinada a la Comunitat del Cenacle.

Després del dinar de germanor vam informar del pelegrinatge que farem al setembre, del 18 al 23, al Santuari del Pare Pius situat al sud d'Itàlia a la població de San Giovanni Rotondo. Qui vulgui participar-hi pot demanar informació.

Mn. Javier Vilanova

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

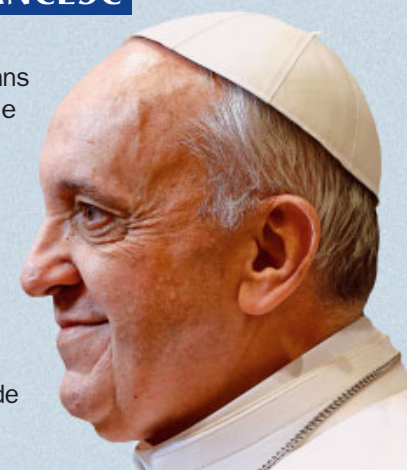
@Pontifex: «Cadascú de nosaltres, com a membre viu del Cos de Crist, està cridat a promoure la unitat i la pau» (9 de juny).

@Pontifex: «La vida només pot sobreviure gràcies a la generositat d'una altra vida» (10 de juny).

@Pontifex: «L'Església resplendeix quan és missionera, acollidora, lliu-

re, fidel, pobra en mitjans i rica en amor» (12 de juny).

@Pontifex: «Amb la seva Passió, Jesús va carregar amb els nostres patiments. Ell coneix el dolor, ens comprèn, ens consola i ens dóna forces» (13 de juny).

Visita Pastoral del Sr. Bisbe a la parròquia de Sant Bartomeu de la Sénia

El diumenge 28 de maig, el Sr. Bisbe, don Enrique Benavent, va venir a presidir l'Eucaristia amb motiu de la seva Visita Pastoral.

Entre els actes de la seva visita pel nostre poble hi va haver:

—Divendres 26 de maig, la missa amb els xiquets de Comunió i els joves de Confirmació, es va reunir amb Càritas, Mans Unides, el Consell parroquial i la Junta de la Mare de Déu de Pallerols.

—El diumenge 28 de maig presidí la Missa estacional.

—La setmana següent i per acabar el mes de maig, el dimarts dia 30, vam anar a la residència de la gent gran i a la gent que reben la comunió a les seves cases. A la tarda, vam compartir l'Eucaristia amb el grup del Sagrat Cor i acabàvem la jornada amb les confraries de Setmana Santa.

La Visita Pastoral del Sr. Bisbe concloué el dissabte 17 de juny amb les confirmacions d'alguns joves del poble.

Mn. Xavier Margalef

400 anys del Carisma Vicencià (1617-2017)

Les Filles de la Caritat de la Casa d'Acollida de Tortosa van celebrar, el 2 de juny, els 400 anys del Carisma Vicencià. A les 11 h ens vam aplegar unes cent persones a l'església de la Puríssima per celebrar l'Eucaristia. També hi eren presents dues regidores. Fou presidida pel P. Josep Ignasi Caamaño i concelebrada per Mn. Ivan Cid.

En l'homilia, el P. Josep Ignasi ens digué que era un dia gran, recordant sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac, els quals ens van donar un gran testimoni de caritat ajudant els més pobres. Deia sant Vicenç que primer s'havia d'actuar i després confirmar-ho amb la paraula. Això és el que fan les Filles de la Caritat i el mateix hem de fer nosaltres, ja que l'important no són les paraules,

sinó les obres, perquè el fonament de la vida cristiana és la caritat.

Tot seguit, fou presentat a la comunitat cristiana, en Josep Altadill Felip, qui va adquirir el compromís del ministeri de la caritat en nom de l'Església i de l'Associació Internacional de la Caritat de Sant Vicenç de Paül, demanant ser servidor

dels germans més necessitats, segons l'esperit de sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa de Marillac.

En acabar la Missa, la Gna. Maria Teresa ens invità a veure uns vídeos sobre sant Vicenç i santa Lluïsa, presentats per la Gna. Mercedes Toribio. Finalment, vam veure un PowerPoint, el qual mostrava la tasca del laïcat vicencià. Després va haver-hi un breu col·loqui, moderat per la germana Filla de la Caritat, Teresa Brull. Dues germanes van revestir-se de sant Vicenç de Paül i santa Lluïsa i tot va ajudar a que la celebració fos molt reeixida.

A continuació va tenir lloc un dinar solidari, a benefici dels més desfavorits. Moltes gràcies germanes paüles i fins a la propera celebració.

Maria Joana Querol

AGENDA

► **Diumenge 30**, Coratxar, a les 12 h, Missa.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

24. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Ex 14,5-18 / Sl: Ex 15,1-6 / Mt 12,38-42]. **Urgell:** ■ Josep Sala i Picó, prev. i companys mrs.; sant Xarbel Makluf, prev.; santa Cristina, vg. i mr.; sant Víctor, mr.

25. ■ Dimarts [Fets 4,33;5,12.27-33;12,1b-2 (o bé: Fets 11,19-21;12,1-2.24) / Sl 66 / 2C 4,7-15 / Mt 20,20-28]. Sant Jaume (anomenat el Major), apòstol (†44, per Pasqua), de Betsaida, germà de Joan (fills de Zebedeu), patró d'Espanya; santa Valentina, vg. i mr.

26. □ Dimecres [Ex 16,1-5.9-15 / Sl 77 / Mt 13,1-9]. Sant Joaquim i santa Anna, pares de la Benaurada Verge Maria (tradicció iniciada s. II).

27. ■ Dijous [Ex 19,1-11.16-20b / Sl: Dn 3,52-56 / Mt 13,10-17]. **Sant Feliu de Llobregat:** ■ Sant Cugat, mr. barceloní (s. IV), d'origen africà; santes Juliana i Semproniana, vgs. i mrs. de Mataró, patrones d'aquesta ciutat; sant Celestí I, papa (422-432); sant Aureli, mr.; santa Natàlia, mr.

28. ■ Divendres [Ex 20,1-17 / Sl 18 / Mt 13,18-23]. Santa Caterina Thomàs, vg. agustina, de Mallorca; sant Víctor I, papa africà i mr.; sant Pere Poveda, prev. i mr., fundador de la Institució Teresiana.

29. □ Dissabte [Ex 24,3-8 / Sl 49 / Jo 11,19-27 (o bé: Lc 10,38-42)]. Santa Marta, germana de Llätzer i

Maria, amics de Jesús, residents a Betània, patrona dels hostalers i taverners; sant Adam, el primer humà.

30. ■ Diumenge vinent, XVII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [1R 3,5.7-12 / Sl 118 / Rm 8,28-30 / Mt 13,44-52 (o bé, més breu: Mt 13,44-46)]. Sant Pere Crisòleg (s. IV-V), bisbe de Ravenna i doctor de l'Església; **Sant Feliu de Llobregat:** Beats Cristí Roca i Huguet, prev., Constanç Roca i Huguet, rel., i companys màrtirs; **Tortosa:** Beats Tobies Borràs i Romeu, rel., i companys mrs.; **Urgell:** Beats Protasi Cubells i Minguell, rel. i companys, mrs.; màrtirs de sant Joan de Déu (Calafell i altres indrets, 1936).

Diumenge XVI de durant l'any

COMENTARI

Déu no vol el mal

El Llibre de la Saviesa de Salomó és obra d'un mestre jueu d'espiritualitat de la diàspora alexandrina del s. I a.C. que es presenta sota l'autoritat moral del més savi de tots els savis. La cultura grega li serveix d'instrument per presentar millor la fe del poble d'Abraham.

La vostra força és font de justícia: Déu no és dèspota. *Demostreu només la força amb pedagogia quan algú no creu que ho podeu tot o quan humiliu els arrogants.*

Així governant amb tota moderació, Vós ensenyeu al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom.

Sovint no sabem què hem de demanar per pregar com cal. Gràcies a Déu (mai millor dit), l'Esperit es posa en lloc nostre i intercedeix a favor del Poble sant tal com Déu ho vol.

Així quan sóc feble (i en sóc conscient) és quan sóc realment fort i sé buscar l'ajut fort que em cal (2Cor 12,20).

La paràbola del blat i el jull respon a una qüestió punyent: «Si Déu és tan bo i poderós com dieu els creients, per què permet el mal? O no és poderós per impedir-ho, o no ens estima.»

Resposta de Jesús: L'origen del mal no és Déu que sembrà bona llavor sinó l'enemic de Déu que sembrà jull.

Deixeu que jull i blat creixin junts fins a l'hora de la sega: però a la vegada no et deixis vèncer pel mal ans venç el mal amb el bé (Rm 12,21).

Si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Collir correspon a l'Amo.

Recordem el missatge de la conversió: qui avui és jull, demà pot ser blat. I també a l'inrevés!

El gra de mostassa és al·legoria de l'Església, arbre on fan niu gentils que s'incorporen al nou Poble de Déu.

Mn. José Luis Arín

▶ Lectura del llibre de la Saviesa (Sa 12,13.16-19)

Fora de vós, que vetlleu sobre tothom, no hi ha cap déu a qui hàgiu de convèncer que la vostra sentència és justa. La vostra força és font de justícia, i el mateix domini que teniu sobre tothom fa que tracteu amb tota consideració. Demostreu només la vostra força si algú no creu que ho podeu tot, o bé quan humiliu aquells que, sabent que sou fort, es mostren arrogants. Vós, que disposeu de la força, sou moderat en les sentències i ens governeu amb tota consideració: el poder, si volguéssiu, sempre el teniu a mà. Obrant així, heu ensenyat al vostre poble que els justos han de ser humans amb tothom, i heu omplert d'esperança els vostres fills, en veure que doneu l'ocasió de penedir-se dels pecats.

▶ Salm responsorial (85)

R. *Senyor, vós sou indulgent i bo.*

Vós, Senyor, sou indulgent i bo, / ric en l'amor per a tothom que us invoca. / Senyor, escolteu la meua pregària, / escolteu la meua súplica. R.

Tots els pobles que heu creat vindran / a fer-vos homenatge i glorificaran el vostre nom. / Diran: «Sou gran, Senyor, / són prodigioses les vostres obres, / vós sou l'únic Déu.» R.

Vós, Senyor, Déu compassiu i benigne, / lent per al càstig, fidel en l'amor, / mireu-me, apiadeu-vos de mi. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,26-27)

Germans, és l'Esperit mateix el qui, per ajudar la nostra feblesa, intercedeix amb gemecs que no es poden expressar. Perquè nosaltres no sabem què hem de demanar per pregar com cal, però és ell, l'Esperit, qui es posa en lloc nostre. I ni que els seus gemecs no es puguin expressar, el qui penetra l'interior dels cors sap prou bé quin és el deler de l'Esperit; ell intercedeix a favor del poble sant tal com Déu ho vol.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 13,24-43) (Versió abreujada)

En aquells temps, Jesús proposà a la gent aquesta altra paràbola: «Amb el Regne del cel passa com amb un home que havia sembrat bona llavor al seu camp, però a la nit, mentre tothom dormia, vingué el seu enemic, sembrà jull enmig del blat i se n'anà. Quan el sembrat hagué crescut i s'espigà, aparegué també el jull. Els mossos anaren a trobar l'amo i li digueren: No era bona, la llavor que vau sembrar al vostre camp? Com és, doncs, que hi ha jull? Ell els respongué: Això ho ha fet algú que em vol mal. Els mossos li digueren: Voleu que anem a collir-lo? Ell els diu: No ho feu pas: si collíeu el jull, potser arrencaríeu també el blat. Deixeu que creixin junts fins a l'hora de la sega i llavors diré als segadors: colliu primer el jull i feu-ne feixos per cremar-lo; després colliu el blat i porteu-lo al meu graner.»

▶ Lectura del libro de la Sabiduría (Sab 12,13.16-19)

Fuera de ti no hay otro Dios que cuide de todo, a quien tengas que demostrar que no juzgas injustamente.

Porque tu fuerza es el principio de la justicia y tu señorío sobre todo te hace ser indulgente con todos. Despliegas tu fuerza ante el que no cree en tu poder perfecto y confundes la osadía de los que lo conocen. Pero tú, dueño del poder, juzgas con moderación y nos gobiernas con mucha indulgencia, porque haces uso de tu poder cuando quieres.

Actuando así, enseñaste a tu pueblo que el justo debe ser humano y diste a tus hijos una buena esperanza, pues concedes el arrepentimiento a los pecadores.

▶ Salmo responsorial (85)

R. *Tú, Señor, eres bueno y clemente.*

Porque tú, Señor, eres bueno y clemente, / rico en misericordia con los que te invocan. / Señor, escucha mi oración, / atiende a la voz de mi súplica. R.

Todos los pueblos vendrán / a postrarse en tu presencia, Señor; / bendecirán tu nombre: / «Grande eres tú, y haces maravillas; / tú eres el único Dios». R.

Pero tú, Señor, / Dios clemente y misericordioso, / lento a la cólera, rico en piedad y leal, / mírame, ten compasión de mí. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 8,26-27)

Hermanos:

El Espíritu acude en ayuda de nuestra debilidad, pues nosotros no sabemos pedir como conviene; pero el Espíritu mismo intercede por nosotros con gemidos inefables. Y el que escruta los corazones sabe cuál es el deseo del Espíritu, y que su intercesión por los santos es según Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 13,24-43) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, Jesús propuso otra paràbola a la gente diciendo: «El reino de los cielos se parece a un hombre que sembró buena semilla en su campo; pero, mientras los hombres dormían, un enemigo fue y sembró cizaña en medio del trigo y se marchó. Cuando empezaba a verdear y se formaba la espiga apareció también la cizaña. Entonces fueron los criados a decirle al amo: «Señor, ¿no sembraste buena semilla en tu campo? ¿De dónde sale la cizaña?» Él les dijo: «Un enemigo lo ha hecho». Los criados le preguntan: «¿Quieres que vayamos a arrancarla?». Pero él les respondió: «No, que al recoger la cizaña podéis arrancar también el trigo. Dejados crecer juntos hasta la siega y cuando llegue la siega diré a los segadores: arrancad primero la cizaña y atadla en gavillas para quemarla, y el trigo almacenadlo en mi granero»».